

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Iuuentvtis, Sive Insigniores Pveritiæ Atqve Adolescentiæ Sanctorvm

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphalorvm, 1615

Fides, Spes & Charitas 1. Aug.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42900

no & Protasio perciperet. Vbi demum ab Anolino comprehensus, vñà cum Celso, Geruasio & Protasio, capitis sententiam lætus excepit: datisq; ceruicibus quatuor illi gloriosum triumphum magna pariter constantia & gaudio peregerunt.

AUGUSTVS.

MARTYRIVM SS. FIDEI, SPEI, ET
Charitatis filiarum S. Sophia, ex Simeone
Metaphraste, 1. Augusti.

CVM Romę Hadrianus Imperator crudelitatis suę in Christianos laxaret habenas, fuit insignis quędam matrona prudentia & religione sanę admiranda, ab Italia oriunda, genere in primis claro, marito tamen orbatam, nomine Sophia, cui prima cura erat, vt filias insigni pudicitia virgines, Christianę disciplinę ornamentis excellentissimę decoraret: roboraretq; Spiritus sancti gratia; vt si opus esset corpora sua pro Christi amore & fidei constantia supplicijs exponere nõ dubitarent. Erant eis nomina rebus mirę conuenientia: Fides, Spes, Charitas, Quę cum omnes ita mutua animorum coniunctione deuinctę, & prudentiæ ac religionis opinione passim celebres existerent, inuidiæ stimulis in eas cõcitari cœpit præfectus vrbis Antiochus, vt tam præclarum Ecclesię columnen funesta internectione deleteret. Desert igitur præfectus ad Imperatorem,

Y S & no-

& nomina earum & professionem religionis, contestans earum pietate multos à Deorum cultu ad Christi sacra conuerti, & magnos deos paulatim apud omnes in contemptum abire. His auditis Imperator, confestim eas fisti tribunali mandat. Illæ vero mutuis cohortationibus roboratæ, intrepidè Iudicis vultum subierunt, eumque & animi & corporis eximia qua præstabant pulchritudine, magnam sanè in admirationem adduxerunt. Itaque omisso seueriori iudicio, matrem ante omnia blandis aggressus verbis, patriam, genus, nomen, & religionem ab ea quæsiuit. Cui Sophia: Primum quidem, inquit, nomen mihi vnum omnium præstantissimum est à Christo; Sophiæ autem à parentibus mihi impositum est. Genus duco ex ijs qui primos in Italia magistratus gesserunt, quæ & mihi patria dicitur. Ego autem inanem horum omnium gloriam existimo, vtpote quæ CHRISTO IESU ab ortu consecrata, ab eodem ex hoc exilio ad patriam cælestem me vocandam confido. Hanc libertatem dicendi admiratus Tyrannus, ne suo cum dedecore vltius certaminis periculum faceret, eam cum filiabus Pallidiæ senatorij ordinis femi-næ custodiendas tradidit, vt tertio post die ad quæstiones eas produceret. Interea pia illa genetrix de filiarum salute mirè sollicita, huiusmodi ad eas orationem habuisse fertur; Ego quidem, ô dilectæ filiæ,

ma.

mater vestra secundum carnem, omni ut no-
stis doctrina, sacrisque literis indefesso vos
labore erudij, dedi que operam ut CHRISTO
IESU impollutas castasque virgines conse-
crarem. Ecce nunc tempus vos ad certamen
vocat; quaeso ut meorum verborum fructus
qualis sit in vobis appareat: & diu medita-
tam virtutem constanter proferatis, ne erro-
ris imbecillitas veritatem superet: neve sup-
pliciorum terror teneros vestros animos
deijciat. Suspecta quidem mihi est iuueni-
lis aetas: sed si CHRISTO vos totas per-
miseritis, eiusque gratiam constanti fide ty-
ranni minis atque supplicijs obieceritis, nul-
la vos pericula terrebunt, nulla supplicia su-
perabunt. Date ergo meae senectuti, date
o charissimae filiae, ut vestris certaminibus
iuueniliter exultem, & de peracto certami-
ne sempiternum CHRISTI numen in cae-
lesti gloria vobiscum celebrem. Suspici-
te quaeso caelum, oculosque ad immortalia il-
la praemia erigite, & breuem fluxamque hu-
ius vitae gloriam contemnite, diuitias calca-
te, supplicia despici-
te, ut immortalis gloria
perfruamini, diuitias stabiles consequami-
ni, & vitam denique omnium bonorum,
quae humana mens capere non potest ag-
gregatione mirifice affluentem, summa
cum voluptate in caelis possideatis. Pru-
dentis enim animi est, paruis permutare
maxima, fluxis & perituris aeterna, & pauco
deni-

deniq; sanguine immortale regnum merari,
Ad hæc filia lachrymis perfusæ respõderunt;
Tu quidem ð veneranda mater, nullum aut
tempus, aut locum neglexisti, quo sanctis nos
imbueres disciplinis. Nûc autem maternis nos
precibus prosequere, vt constantibus animis
futurum certamen sustinere valeamus. Do-
minus autem qui paterna prouidentia suorum
curam gerit, ex promisso os nobis & sapienti-
am dabit, cui aduersarij resistere non vale-
bunt. Interea triduo hoc elapso, sanctissimæ
virginis ad tribunal euocantur. Adest iudex
dæmonis insidijs egregiè instructus, vt tene-
ram ætatem, & blanditijs maximè obnoxiam,
verborum lenocinijs emolliat. Quid, dicebat,
ð virginis decoræ, deorum (vt ego existimo)
sanguine progeneræ, decreuistis? Nunquid mi-
hi optimè vobis consulenti, diuitias amplissi-
mas & gloriam offerenti parere mauultis,
quam vetulæ illi, quæ se vestram matrem mē-
titur, vosq; iniquis persuasionibus in exilium
& perniciem impellere nititur; quæ & dirè va-
pularit si vos non obtemperaueritis. Accedi-
te ergo, & nostra beneuolentia lætæ fruimini,
stultamq; illam de vestro Christo opinionem
deponite, vt mecum omnibus vitæ delicijs af-
fluatis. Nam si obedire contemnitis inuitus
ego, mihi credite, ad supplicia corporibus ve-
stris tenerrimis inferenda compellor. Cui
Virgines: Nos, inquit, neq; tuas in hac vita
delicias expetimus, neque tormenta formida-
mus,

mus. Quid enim Christiano potest esse iucundius, quam pati pro Christo? qui & hanc nobis vitam contulit, & pretiosi sanguinis sui effusione æternam promeruit? Hoc constanti responso accepto iudex, omniq̄ planè abiecta spe tantam virtutem blandimentis superandi, primum quidem Fidem, annos non amplius natam duodecim, cōtinuo vestibis nudatam, manibus vinctis, crudeliter virgis cædi mandavit. Quæ cum inuicto animi robore & vultu ipso triumphum de tyranno ageret, ad atrociora tormenta protracta est. Crudele profectò facinus. Iudex furore percitus mamillas eius excindi iubet. Sed ecce rem nouam & prodigiosam. Pro sanguine lactis riuuli defluerunt, virginemq̄; niueo candore, stupente Iudice exornârunt. Neq̄; tamen præcipitis animi fractus furor. Sed igne copioso accenso virginem exuri: & ibi quoq̄; illasam permanentem in sartagine pice & bitumine bullientem iactari iubet. Sed Christi bonitas Tyranni vincebat malitiam; prorsus vt virgo sanctissima in medijs flammis atro fumo inuolutis confisteret integra, vultuq̄; minimè turbato supernum continuò inuocaret auxilium. Ecquid tunc animi Iudici, quid sceleratis ministris fuisse putandum est? Quo gaudio, qua exultatione aliæ virgines, & mater ipsa filiam tam admirando triumpho gloriosam aspexisse existimandum? Iudex igitur iræ prope insaniens gladio eam transuerberari mandavit.

Fortitudo
animi.

davit. Qua sententia incredibiliter gauisa, Fl-
 des supremis hisce vocibus matrem & sorores
 affata est; Vides ô dulcissima mater, qua me
 benignitate Dominus I E S V S sit persecutus;
 reliquum est, vt vltimum hoc certamen tuis
 etiam precibus munire pergas. Vos autem ô
 sorores charissimæ, nihil formidate pro no-
 mine Christi gloriosam adeo mortem oppe-
 tere. Vna mater nos genuit, eadem tres aluit,
 sit etiam vnus tribus finis, sint sororibus sor-
 riæ etiam & germanæ voluntates. Sit prima
 domesticû exemplar ijs quæ eâ consequentur.
 His verbis cõfirmatæ sorores, vltimum ei va-
 le fusis præ gaudio lachrymis dixerunt. At ge-
 nerosa mater martyrem, filiam hisce verbis
 sua profecto virtute dignis est persecuta; Ego
 quidem ô filia, inquit, te genui, & te pro-
 pter acerbissimos partus dolores tuli, teq; ad
 hanc vsque ætatem studiosè nutriui; sed nunc
 præclaram abs te laborum meorum merce-
 dem accepi. Nam etsi nullus parem possit pa-
 rentibus referre gratiam, tu tamen multipli-
 cato scœnore omnia mihi reddis, cum me ta-
 lis filia matrem esse ostendis, quæ tam magni-
 ficè pro Christo decertas. Ad quem vade filia;
 vade inquam tuo sanguine, pro eo effecta pur-
 purea, quo tuo sponso cõspicieris, quouis co-
 lore & flore coronata speciosius. Hæc cum il-
 la à matre & sororibus audiisset, porrecta cõ-
 tinuo ceruice, certamè absoluit, ac solutis cor-
 poreis vinculis ad Christum migravit. Impius
 autem

autem Iudex acceptæ ignominiaë impatiens,
vt ex alijs amiffæ victoriæ dānum cōpensaret,
exemplo secundam decem annorum accerfi-
ri iubet; quam blanditijs aggressus ad Dianæ
sacrificium inuitabat. At illa: Sicut, inquit, so-
rorem me esse præcedentis existimas, ita eius-
dem me constantiâ fore sororem puta. Hæc
audiens Iudex, iubet eam veste nudatam instar
prioris, crudis boum neruis flagellari, flagel-
latam in ardentem conijci fornacem; atq; po-
stremo illæsam inde exeuntē, in ligno suspen-
sam ferreis laniari vngulis. At Spes virgo san-
ctissima inter supplicia voce planè virili Ty-
ranno insultans: Tu quidem, ait, sanguinarie
tormentis robur meum eneruare contendis.
Ast ego Christi gratia & virtute confisa, de te
tuaq; Tyrannide cum sorore mea triumphum
agam. His ad furorem incitatus iudex lebetem
pice & resina plenum, & igne vehementer ac-
censum, præparari iussit; vt sanctā virginem ad
terrorē matris & filiæ iunioris in eū præcipitem
daret. Sed lebes diuinavirtute instar vitri con-
fractus, diffuso repentè feruenti liquore, non
paucos virgini ea supplicia machinātes inter-
necione deleuit. Vnde Iudex furore tabescēs,
capitis sentētia virginē dānauit. Tūc illa quasi
peracto certamine exultans, matris se precib⁹
commendauit, & sororem iuniorem ad idem
martyrij certamen fortiter subeundum exci-
uit. Vt verò ad postremi agonis locum, in quo
sororis reliquię etiam nū iacebant ventum est;
Spes

Spes iacentis fororis corpusculum amplexata, primò lachrymas fudit, quod charissimam sororem truncam & in suo sanguine volutam cerneret. Deinde cum recordaretur præclaram martyrem pro Christo decertasse, omissis lachrymis gaudio exultare, & sanctas reliquias genibus venerabunda nixis ardentissimè exoculari. Postremo alacriter exillens, teneram carnificis gladio ceruicem subiecit, eandemq; martyrij palmam læta percepit. Porro Iudex iniquus, dubius animi, qua arte quibusve insidijs postremam nouem annorum, superaret, cum blanditijs nequicquam adhibitis semel iterumque à virginis constantia repulsam pateretur; præcipiti furore impulsus teneram loris in eculeo extensam torqueri iussit: tanta immanitate, vt diuulsa corporis compage virgo tenerrima animam agere putaretur. Sed Christi gratia ac virtute inuicta perseverans Tyranni spreuit supplicia, eumq; redarguit, quod vero Deo derelicto Dianam impiè coleret. Hinc Iudex vehementius excandescens virginem ex eculeo in fornacem flammis succensam iniici mandauit: Sed flammæ illico diffusæ, circumstantes ipsumq; Iudicem apprehendebant. Cumq; virgo ex igne prodiret illæsa, terebris eius corpusculum transfigi mandauit, atq; in hoc tormento pari constantia permanentem capitis dampnauit. Quam illa sententiam lætabunda excipiens, ad vltimi certaminis locum perrexit: matre
eam

*Fortitudo
animi.*

eam cum gaudio prosequente, iisdemque ferè
vocibus, quibus duas priores ad gloriosam
martyrij palmam exhortante. Tandem ubi
ad destinatum locum ventum est, pia illa ge-
nitrix vix mentis suæ præ gaudio compos ex-
clamare cœpit. O me felicem ô verè beatam,
quæ tribus filiabus S. S. Trinitatem honorare
merui; ô quantis me Domine beneficijs affe-
cisti, quantis ornamentis decorasti, qui dulcis-
simas filias gloriosissima martyrij corona re-
dimittas, ad tuum hodie regnum transtulisti.
Ut lubens video angelos lætantes, tuamq; ô fi-
lia consummationem præstolantes. Perge
ô decus, ô gloria mea, perge ad cælestem spon-
si tui thalamum, quo sorores tuæ iam perfru-
untur. Talibus filiam verbis matre prosequen-
te, & Christi numen laudibus celebrante, Cha-
ritas omnium postrema certamen perfecit.
Harum dein corpora mater splendidè atque
magnificè quò par erat honore tumulavit.
Post tertium vero à peracto certamine diem
Sophia ad locum accedens reliquiarum, fufis
ritè precibus ipsa quoque beatum Deo spi-
ritum tradidit, & fidelium opera fi-
liabus, eodem fuit tumulto
sociata.